

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 03
Rotel 030103

DOM
2022-12-12
Stockholm

Mål nr
B 4865-21

Sid 1 (10)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Solna tingsrätts dom den 31 mars 2020 i mål nr B 1575-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Niksa Lucic
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm

Klagande (Tilltalad)

YASER Mohamed Shaheed Al-Janabi, 19940903-3330
c/o Suad Shaheed
Dyvingegränd 16 Lgh 1202
163 63 Spånga

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Kristofer Stahre
Stahre Persson Advokatbyrå AB
Sankt Eriksgatan 60
112 34 Stockholm

SAKEN

Grovt vapenbrott (återförvisat från HD)

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer tingsrättens dom.
 2. Hovrätten häktar Yaser Al-Janabi. Han ska vara häktad till dess fängelsestraffet får verkställas.
 3. Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortsätta att gälla.
 4. Kristofer Stahre får ersättning av staten med 31 400 kr. Av beloppet avser 20 909 kr arbete, 3 960 kr tidspillan, 251 kr utlägg och 6 280 kr mervärdesskatt.
 5. Staten ska slutligt stå för kostnaden för försvarare i hovrätten och i Högsta domstolen (mål nr B 4175-20).
-

Dok.Id 1879096

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00		måndag – fredag
103 17 Stockholm		08-561 669 80		09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se		
		www.svea.se		

BAKGRUND

I det överklagade avgörandet dömde tingsrätten Yaser Al-Janabi för grovt vapenbrott till fängelse två år. Han överklagade tingsrättens dom och hovrätten frikände honom i juni 2020 i mål B 4665-20, bl.a. efter att först ha avvisat åklagarens i hovrätten nya åberopade bevisning i form av en kroppskamerainspelning. Inspelningen hade gjorts i samband med att Yaser Al-Janabi transporterades till polishuset.

Efter att Riksåklagaren överklagat hovrättens dom och avvisningsbeslut till Högsta domstolen beslutade Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2021 s. 286 ("Kroppskamera-inspelningen") bl.a. att tillåta den av åklagaren åberopade inspelningen från polisens kroppskamera och att undanröja hovrättens ovan nämnda dom samt att återförvisa målet till hovrätten för fortsatt behandling. Se mer om detta i nämnda avgörande från Högsta domstolen.

Hovrätten har alltså nu att i detta mål åter pröva Yaser Al-Janabis överklagande av tingsrättens dom i ljuset av de uttalanden som gjorts i Högsta domstolens avgörande.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Yaser Al-Janabi har yrkat att hovrätten ska frikänna honom från åtalet för grovt vapenbrott. I andra hand har han yrkat att hovrätten ska rubricera gärningen som brott av normalgraden och, under alla förhållanden, lindra straffet.

Åklagaren har motsatt sig att tingsrättens dom ändras. För det fall hovrätten skulle frikänna Yaser Al-Janabi har han till stöd för yrkandet om förverkande av det aktuella vapnet åberopat 36 kap. 3 § brottsbalken; ett yrkande som Yaser Al-Janabi inte haft någon invändning mot.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Utredningen i hovrätten

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som åberopades i tingsrätten. Därutöver har hovrätten tagit del av den nya bevisning som åberopades när målet var föremål för hovrättens prövning i mål B 4665-20, dvs. två kompletterande förhör med Yaser Al-Janabi, en promemoria upprättad av polismannen Erik Ström samt två skärmdumpar från hemsidor som säljer hölster till s.k. soft airguns. I detta mål har ytterligare frågor ställts till Yaser Al-Janabi samt omförhör med polismannen Martin Knutsson och nytt tilläggsförhör med polismannen Eva Söderström hållits eftersom deras förhör i hovrättens tidigare mål gallrats. Den ovan berörda kroppskamerainspelningen har spelats upp och slutligen har åklagaren som ny bevisning i målet åberopat vittnesförhör med polismannen Liam Schoug som var den polisman som gjorde inspelningen.

Av kroppskamerainspelningen framgår i korthet att Yaser Al-Janabi och Liam Schoug bl.a. talar om vapnet var laddat och storleken (kalibern) på vapnet. Liam Schoug har i korthet sagt att stämningen i bilen var god och sedan i huvudsak hänvisat till inspelningen.

Yaser Al-Janabis invändningar mot den av åklagaren åberopade bevisningen

Innan hovrätten övergår till att pröva den bevisning som lagts fram i målet finns det anledning att först något beröra de invändningar mot utredningen som förts fram från Yaser Al-Janabis sida.

Försvaren har gjort gällande att de uppgifter som Yaser Al-Janabi lämnade till polisen i samband med husrannsakan och under transporten till polishuset skedde inom ramen för formella förhör som ägde rum utan att försvarare var närvarande. Yaser Al-Janabis rätt till en rättvis rättegång har därför inskränkts varför det föreligger en presumtion för att rättegången inte har varit rättvis. Uppgifterna får därmed inte ha någon avgörande betydelse i skuldfrågan.

Försvaren har i denna del hänvisat till JO 2007/08 s. 149 där JO uttalat bl.a. att rättegångsbalkens och förundersökningskungörelsens bestämmelser inte avser några

andra former av samtal med misstänkta än förhör. Detta innebär givetvis inte att varje samtal som en polisman deltar i utgör ett förhör.

JO har i flera fall kritiserat polisen för att ha hört personer som varit *skäligen misstänkta* för brott som "annan" eller under ett "samtal" i stället för att höra personen som misstänkt, se utöver det nyss angivna, t.ex. JO:s beslut 2002-10-28 i dnr 1542-2002, beslut 2003-11-27 i dnr 2527-2003 och beslut 2010-06-30 i dnr 5242-2007. Av dessa beslut framgår också att om det under ett förhör med "annan" kommer fram uppgifter som gör att förhörspersonen måste anses som skäligen misstänkt för brott måste förhørsledaren vara beredd att avsluta förhöret och i stället senare höra personen som misstänkt. JO:s kritikbeslut har sin grund i bestämmelsen i 23 kap. 18 § första stycket rättegångsbalken som föreskriver att när en förundersökning har kommit så långt att någon skäligen kan misstänkas för brott ska denne underrättas om misstanken när han hörs (se också 12 § förundersökningskungörelsen). För att det ska anses ha varit fråga om förhör i nu aktuell mening måste alltså misstanken ha nått viss styrka.

Hovrätten konstaterar vidare att enligt svensk rätt gäller principen om fri bevisföring och fri bevisprövning. Förhör som hållits utan försvarare närvarande kan visserligen i vissa fall utgöra en kränkning av artikel 6.3 i Europakonventionen, men konventionen och den praxis som har utvecklats kring denna reglerar dock inte närmare vilken bevisning som får användas i nationell rätt eller förutsättningarna för framläggande av bevisning. Den omständigheten att försvarare inte varit närvarande vid förhör kan dock få betydelse vid bevisvärderingen. Högsta domstolens ställningstaganden i det ovan nämnda rättsfallet NJA 2021 s. 286 om att tillåta åklagaren att åberopa kroppskamerainspelningen i detta mål har också sin grund i nämnda principer.

Såvitt kommit fram i målet gjordes husrannsakan i bostaden på grund av misstankar om annat brott än vapenbrott. Under husrannsakan påträffades dock aktuellt vapen och Yaser Al-Janabi greps på platsen misstänkt för grovt vapenbrott och fördes in till polisstationen där han senare, enligt 24 kap. 8 § rättegångsbalken, också delgavs misstanke om grovt vapenbrott (ett s.k. anhållningsförhör). Enligt de ingripande poliserna lämnade Yaser Al-Janabi vissa uppgifter till polisen i samband med husrannsakan innan han greps och även senare under färden in till polisstationen.

Det är dessa uppgifter som Yaser Al-Janabi nu ifrågasätter att de får användas mot honom på sätt som åklagaren gör gällande.

När exempelvis polis kommer till en brottsplats, ofta innan en förundersökning ens formellt har inletts, måste de givetvis orientera sig om situationen och sedan vidta adekvata förstahandsåtgärder som t.ex. att gripa personer misstänkta för brott. Polisen har därvid en skyldighet att underrätta den gripne om vilket brott han är misstänkt för och grunden för frihetsberövandet (se 24 kap. 9 § rättegångsbalken). En liknande situation kan uppstå om polisen i samband med en husrannsakan på grund av misstankar av ett visst brott påträffar föremål som möjligen kan avse något annat brott. Att polisen i sådana situationer ställer vissa kontrollfrågor kan inte anses vara felaktigt, särskilt inte när fråga är om ett potentiellt farligt föremål, och är normalt inte heller att betrakta som ett förhör i rättegångsbalkens mening. För att någon ska anses vara *skäligen misstänkt* för brott krävs att det finns konkreta omständigheter som med viss styrka talar för att personen begått brottet, t.ex. att det påträffas ett riktigt vapen i någons bostad och inte ett leksaksvapen. Skälig misstanke är också den lägsta graden av misstanke vid gripande (s.k. utredningsgripande). Att polisen dokumenterar spontant lämnade uppgifter från den gripne har hovrätten inte någon synpunkt på. Hovrätten noterar vidare att de ingripande polismännen har hörts som vittnen i målet och att försvararen har hållit motförhör med dem.

När det gäller polismännen Eva Söderström och Martin Knutsson, som genomförde husrannsakan i lägenheten, är det hovrättens uppfattning att deras inledande frågor till och samtal med Yaser Al-Janabi om vapnet inte kan betraktas som förhör med en skäligen misstänkt person. Detta gäller inte minst med beaktande av att de själva först inte visste om det var ett riktigt vapen som de hade påträffat. Några hinder mot att beakta deras uppgifter – i förening med övrig utredning i målet – till grund för hovrättens bedömning i målet finns därför inte.

När det gäller polismannen Liam Schoug har det kommit fram att åklagare vid särskilda åklagarkammaren har åtalat honom för tjänstefel med ett påstående om att han under transporten till polishuset felaktigt har hållit förhör med Yaser Al-Janabi.

Målet ska inom kort prövas av en annan avdelning på hovrätten. Det är därför inte lämpligt för hovrätten att i detta mål uttala sig om Liam Schougs handlande.

Det kan i sammanhanget nämnas att Liam Schoug – mot bakgrund av det sätt som Åklagarmyndigheten har valt att agera – inför och under sitt vittnesförhör har påtalat att han hamnat i en olustig situation eftersom han tvingats vittna i detta mål om en händelse samtidigt som han själv är åtalad för tjänstefel för i huvudsak samma sak. Mot denna bakgrund har hovrätten upprepade gånger inför förhöret erinrat Liam Schoug om bestämmelsen i 36 kap. 6 § första stycket rättegångsbalken. Noterbart är vidare att en tilltalad inte är skyldig att på något sätt underlätta åklagarens arbete – rätten att inte belasta sig själv ("the privilege against self-incrimination"); syftet är att den som anklagats för brott ska skyddas mot otillbörliga påtryckningar från myndigheternas sida. (Se t.ex. Högsta domstolens avgörande den 12 juni 2018 i mål B 4918-17, punkten 9; jfr även Fitger m.fl., JUNO, kommentaren till 36 kap. 6 § rättegångsbalken).

Som framgått kommer hovrätten att beakta den åberopade kroppskamerainspelningen och, för den delen, även förhöret med Liam Schoug i ljuset av de uttalanden som Högsta domstolen har gjort i rättsfallet NJA 2021 s. 286.

Skuld och rubricering

Det är till en början utrett att polisen i samband med en husrannsakan i en lägenhet, som innehades av Yaser Al-Janabis mamma, påträffade en halvautomatisk pistol med kalibern 7,65 laddad med fyra patroner och ett vapenhölster samt att det i ett förråd som hörde till lägenheten påträffades skyddsvästar och skyddsplattor. Det är också utrett att Yaser Al-Janabi och hans flickvän vid tidpunkten bodde i lägenheten.

Vapnet och ammunitionen kräver tillstånd enligt vapenlagen (1996:67). Frågan i målet är om det är visat att Yaser Al-Janabi har innehaft vapnet.

Även om det inte finns någon teknisk bevisning som binder Yaser Al-Janabi till vapnet och ammunitionen är det självfallet besvärande för honom att dessa föremål påträffades i den lägenhet som han tillsammans med sin mamma och flickvän bodde i

vid tillfället. Förutom detta består bevisningen framför allt av de uppgifter som polis-männen Eva Söderström och Martin Knutsson, som genomförde husrannsakan, har lämnat om vad Yaser Al-Janabi uppgav under husrannsakan och av hans i målet egna lämnade uppgifter. I detta mål har åklagaren nu också åberopat den omdiskuterade kroppsamerainspelningen och vittnesförhör med Liam Schoug.

Eva Söderström och Martin Knutsson har i allt väsentligt berättat i enlighet med vad som antecknats i tingsrättens dom och i hovrättens tidigare dom. Det kan därvid lyftas fram att Eva Söderström har sagt att Yaser Al-Janabi först svarade ja på hennes fråga om det var en soft airgun hon hittat under en dyna i soffan och sedan ”ja” och ”jo, den är riktig” på hennes därefter vidare ställda fråga om det var en riktig pistol eller inte. För henne var det mycket tydligt att de talade om ett riktigt vapen. Martin Knutsson har också berättat att Yaser Al-Janabi bekräftat till honom att det var ett riktigt vapen som han hade ”för skydd”. Enligt Martin Knutsson svarade Yaser Al-Janabi också på hans fråga om det fanns en kula i loppet att det inte fanns en kula i loppet men väl fyra patroner i magasinet, en uppgift som senare visade sig stämma. Enligt hovrätten finns det inte anledning att ifrågasätta polisernas uppgifter om vad som kom fram under husrannsakan.

Yaser Al-Janabi valde i tingsrätten att inte kommentera händelsen. I hovrätten har han invänt att han hela tiden pratat om en soft airgun; ”alla soft airguns är riktiga”. Han har vidare förklarat att han när han fördes ut från lägenheten fick en skymt av det vapen som poliserna hittat och då förstod att det inte var hans soft airgun som de hittat. Alla uppgifter som han därefter har lämnat om vapnet, såväl till poliserna som genomförde husrannsakan i lägenheten som till Liam Schoug som transporterade in honom till arresten, är rena spekulationer från hans sida och grundar sig på den erfarenhet han har av vapen från sitt hemland. I bilen till polisstationen talade de huvudsakligen om rubriceringen av brottet och han var undrande till varför de rubricerat vapenbrottet som grovt. Han svarade då bl.a. på en fråga om vapnets storlek (kaliber) utifrån vad han kunde se när han såg vapnet i vardagsrummet eftersom han vet att kalibern kan ha betydelse för rubriceringen. Vidare måste Martin Knutsson ha missuppfattat honom. Han har inte till denne uppgett att det fanns fyra patroner i magasinet, utan möjligen att

det fanns ”flera”. Även detta var dock, enligt Yaser Al-Janabi, en ren spekulatation från hans sida.

Enligt hovrätten är utrymmet för missförstånd på de enkla frågor som Eva Söderström och Martin Knutsson ställde till Yaser Al-Janabi mycket begränsat. Av betydelse är också den omständigheten att det var Eva Söderström som förde soft airgun på tal. Vidare får det anses märkligt att Yaser Al-Janabi, när han redan i lägenheten insåg att det inte var en soft airgun som polisen hittat, inte på något sätt reagerade eller ändrade sina uppgifter förrän långt senare. Det kan för övrigt noteras att någon soft airgun inte påträffats i lägenheten. Enligt hovrätten har Yaser Al-Janabi gjort ett föga trovärdigt intryck. Från att inte ha haft några som helst kommentarer till händelsen i tingsrätten har han i tre olika tilläggsförhör i hovrätten lämnat uppgifter, i vart fall till viss del uppenbarligen för att anpassa sin berättelse till de besvärade uppgifter som lagts fram mot honom under målets handläggning.

Av utredningen har vidare kommit fram att polisen den aktuella dagen hade spaning, eventuellt mot en annan person än Yaser Al-Janabi, och att polismannen Erik Ström därför befann sig utanför bostadshuset. Erik Ström har berättat att han såg att Yaser Al-Janabi kastade ner nycklar till en yngre man som sedan gick in i porten och att det dröjde ca en timma innan mannen kom ut igen. Den yngre mannen hade inte någon ryggsäck eller väska vare sig när han gick in eller kom ut från huset och bar inte heller något synligt med sig. När mannen kom ut från porten tittade han sig omkring innan han började springa från platsen.

Av Erik Ströms uppgifter kan slutsatsen dras att den man som Erik Ström såg gå in i huset möjligen kan ha befunnit sig i den lägenhet där Yaser Al-Janabi och hans flickvän bodde samma dag som husrannsakan genomfördes. Enligt försvararen kan det därför finnas utrymme för att mannen kan ha lämnat det aktuella vapnet i lägenheten *utan* Yaser Al-Janabis vetskap; Yaser Al-Janabi har ju i hovrätten berättat att denne man var ensam i vardagsrummet en kort stund. Försvararen har under sitt slutanförande fört fram ytterligare en alternativ hypotes, nämligen att mannen *med* Yaser Al-Janabi vetskap lämnade vapnet i lägenheten tillfälligt för att senare hämta det; i en sådan situation har Yaser Al-Janabi enligt försvararen inte gjort sig skyldig till ett

straffbart innehav eftersom han enligt praxis då är berättigad till skäligt rådrum innan han kontaktar polis.

Enligt hovrätten talar dock fyndplatsen i förening med de uppgifter som polismännen Eva Söderström och Martin Knutsson har lämnat jämte Yaser Al-Janabis i hovrätten egna lämnade uppgifter om vad som sades i lägenheten med styrka för att det är Yaser Al-Janabi som har begått den påstådda gärningen. I samma riktning talar den omständigheten att ett vapenhölster som passar till pistolen hittades i lägenheten och i viss mån även den omständigheten att skyddsvästar och skyddsplattor hittades i det källarförråd som hörde till lägenheten och dit Yaser Al-Janabi enligt Erik Ström hade nycklar. Redan mot denna bakgrund anser hovrätten att utredningen är tillräcklig för att läggas till grund för en fällande dom i brottmål med det höga beviskrav som gäller. De alternativa hypoteser som försvararen har lagt fram ändrar inte denna bedömning.

Hovrätten kan sedan bara notera att det som kommit fram vid uppspelningen av inspelningen från polisens kroppskamera och av vittnesförhöret med Liam Schoug samt av de uppgifter som Yaser Al-Janabi nu lämnat om vad som sades under transporten till polishuset endast förstärker det som är styrkt redan genom den övriga utredningen. De uppgifter som omfattas av inspelningen och övriga lämnade muntliga uppgifter i denna del har dock, varken sedda var för sig eller tillsammans, någon avgörande betydelse för bedömningen av skuldfrågan.

Vid en sammantagen bedömning av utredningen i målet anser hovrätten alltså – med beaktande av de krav som följer av rätten till en rättvis rättegång – att det praktiskt taget är uteslutet att någon annan än Yaser Al-Janabi kan ha innehaft det aktuella vapnet. Det är därför ställt utom rimligt tvivel att Yaser Al-Janabi har gjort sig skyldig till vapenbrott i enlighet med åklagarens gärningspåstående.

Liksom tingsrätten anser hovrätten, på de skäl som tingsrätten har anfört, att gärningen ska rubriceras som grovt vapenbrott.

Tingsrättens dom ska alltså inte ändras i fråga om skuld och rubricering.

Påföljd

Straffvärdet för det brott som Yaser Al-Janabi nu döms för uppgår till fängelse två år. Med hänsyn till brottets art och straffvärde saknas förutsättningar för att bestämma någon annan påföljd än fängelse. Fängelsestraffets längd ska bestämmas i enlighet med straffvärdet och tingsrättens dom ska alltså inte heller i denna del ändras.

Häktning

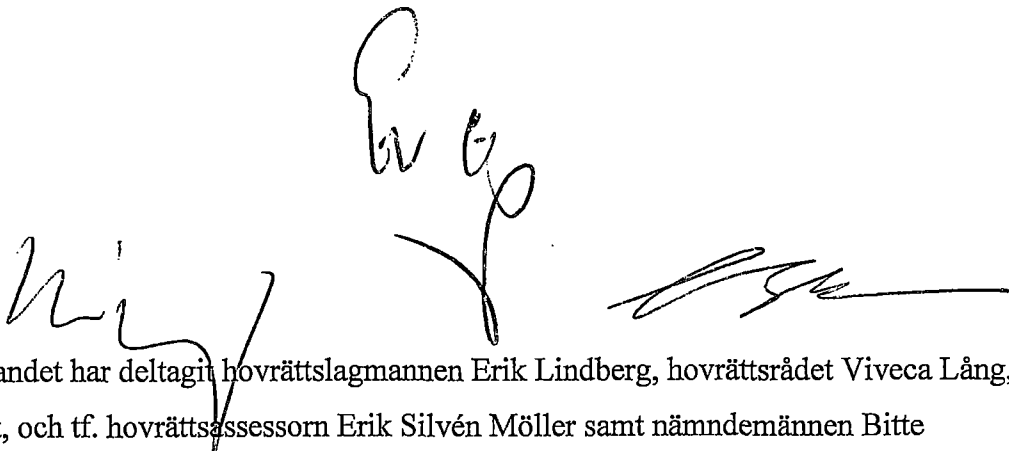
För grovt vapenbrott är det lägsta föreskrivna straffet två års fängelse. Även med beaktande av att Yaser Al-Janabi frivilligt har inställt sig till huvudförhandlingen i hovrätten och det möjligen inte finns någon påtaglig risk för att Yaser Al-Janabi avviker är det *inte* uppenbart att det saknas risk för att han nu skulle undandra sig verkställighet av fängelsestraffet. Med hänsyn till detta och eftersom häktning inte är en oproportionerlig åtgärd ska han häktas till dess fängelsestraffet får verkställas.

Ersättningsfrågor

Försvarens ersättningsyrkande är skäligt. Bland annat med beaktande av att Yaser Al-Janabi nu döms till ett långt fängelsestraff ska staten svara för försvararkostnaden såväl i hovrätten som i Högsta domstolen (mål nr B 4175-20).

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2023-01-09

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Erik Lindberg, hovrättsrådet Viveca Lång, referent, och tf. hovrättsassessorn Erik Silvén Möller samt nämndemännen Bitte Engzell och Bengt Larsson.

Avräkningsunderlag bifogas.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 4

DOM
2020-03-31
meddelad i
Solna

Mål nr: B 1575-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

YASER Mohamed Shaheed Al-Janabi, 19940903-3330
Frihetsberövande: Häktad
f.n. häktet Sollentuna

Offentlig försvarare:

Advokat Kristofer Stahre
Stahre Persson Advokatbyrå AB
Sankt Eriksgatan 60
112 34 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Carl Mellberg
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Grovt vapenbrott, 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67)
2020-02-18

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen pistol med tillhörande ammunition förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Stockholm, 2020-5000-BG21265-1).
2. I beslag tagna skyddsvästar och skyddsplattor förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polisregion Stockholm, 2020-5000-BG21243-1-5).

Häktning m.m.

Yaser Al-Janabi ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1356	Sundbybergsvägen 5	08-561 658 40		måndag - fredag
171 26 Solna		E-post: solnatingsratt.avd4@dom.se		08:00-16:30
		www.solnatingsratt.domstol.se		

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Kristofer Stahre får ersättning av staten med 60 028 kr. Av beloppet avser 32 994 kr arbete, 13 814 kr tidsspillan, 1 214 kr utlägg och 12 006 kr mervärdesskatt.
 2. Staten ska stå för kostnaden för försvararen.
-

SOLNA TINGSRÄTT

DOM
2020-03-31

B 1575-20

Avdelning 4

Ansvarsyrkande m.m.

Åklagaren har yrkat att Yaser Al-Janabi ska dömas för *grovt vapenbrott* enligt följande gärningsbeskrivning.

Yaser Al-Janabi har innehaft en tårgas-/signalpistol som blivit omgjord till ett halvautomatiskt skarpt skjutvapen med tillhörande ammunition utan att ha rätt till det. Det hände den 18 februari 2020 på Kvarnhagsgatan 136, Hässelby, Stockholms stad.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom vapnet varit av särskilt farlig beskaffenhet då det är litet och lätt att dölja, det har saknat legalt användningsområde samt har innehafts med tillhörande och särskilt farlig ammunition. Dessutom har gärningen varit av särskilt farlig art då vapnet förvarats lättillgängligt och öppet i en lägenhet där andra personer vistas och har tillträde, det har innehafts tillsammans med skyddsutrustning och det har kunnat befaras att vapnet skulle komma till brottslig användning.

Yaser Al-Janabi begick gärningen med uppsåt.
Lagrum: 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67)

I anslutning till ansvarsyrkandet har åklagaren yrkat

- att i beslag tagen pistol med tillhörande ammunition ska förverkas från Yaser Al-Janabi enligt 9 kap 5 § vapenlagen (2020-5000-BG21265.1) och
- att skyddsvästar och skyddsplattor ska förverkas från Yaser Al-Janabi enligt 36 kap. 3 § 1 p brottsbalken (2020-5000-BG21243.1-5).

Inställningar

Yaser Al-Janabi har förnekat gärningen. Om tingsrätten anser att gärningen är styrkt har Yaser Al-Janabi gjort gällande att den ska rubriceras som brott av normalgraden.

Yaser Al-Janabi har inte haft något att erinra mot åklagarens förverkandeyrkanden.

SOLNA TINGSRÄTT

DOM
2020-03-31

B 1575-20

Avdelning 4

Frihetsberövande

Yaser Al-Janabi har för brott som prövats i denna dom varit berövad friheten som gripen, anhållen eller häktad från den 18 februari 2020.

UTREDNINGEN

Yaser Al-Janabi har hörts. På åklagarens begäran har vittnesförhör ägt rum med Eva Söderström (polis), Erik Ström (polis) och John Ottosson (slutballistiker vid Totalförsvarets Forskningsinstitut).

Åklagaren har som övrig bevisning åberopat beslagsprotokoll avseende vapnet med hölster och skyddsutrustning, skiss och fotografier avseende fynd av vapnet med tillhörande hölster och skyddsutrustning, hyreskontrakt samt vapenundersökning och utlåtande angående ammunition.

I målet får följande anses utrett. I samband med husrannsakan i en lägenhet på Kvarnhagsgatan påträffade polisen en pistol under en dyna i en soffa i lägenhetens vardagsrum. I lägenheten påträffades också ett vapenhölster och i ett till lägenheten tillhörande förråd påträffades ett flertal skyddsvästar och skyddsplattor som används i skyddsvästar. Det är Yaser Al-Janabis mamma som har hyreskontraktet för aktuell lägenhet. Då husrannsakan genomfördes befann sig Yaser Al-Janabi och hans då höggravida flickvän i lägenheten.

Nationellt forensiskt centrum (NFC) har redovisat att det påträffade vapnet är en halvautomatisk tårgas-/signalpistol som modifierats till ett skarpt skjutvapen i kaliber 7,65 Browning. Pistolen har tillverkats i Turkiet och är av fabrikatet Ekol Voltran, modell Special 99. I pistolen fanns ett magasin som var laddat med fyra skarpa patroner. Två patroner var helmantlade och två patroner var av typen hålspetskulor. Kulor med hålspets har ett hål längst fram i spetsen vilket gör att kulan öppnar sig vid anslag och ger upphov till en större träffyta.

Yaser Al-Janabi har uppgett att han inte vill lämna några kommentarer om händelsen eller angående några andra förhållanden. Han vill t.ex. inte lämna några kommentarer angående om han utsatts för något hot, om han har en flickvän som heter Isabelle som bor på adressen, om det är hans mamma som hyr lägenheten, om han kände till att det fanns ett vapen och ett vapenhölster i lägenheten eller om det fanns några skyddsvästar i källarförrådet.

Eva Söderström har uppgett bl.a. följande. Det meddelades ett beslut om husrannsakan eftersom det fanns anledning att anta att lägenheten var inblandad i brottslig verksamhet. Då hon knackade på lägenhetsdörren öppnades den av Yaser Al-Janabi. I lägenheten fanns utöver Yaser Al-Janabi hans höggravida flickvän Isabelle. De fick inledningsvis sätta sig i soffan i vardagsrummet och hon befann sig då i anslutning till dem. Då frågan om identifiering kom upp hämtade Yaser Al-Janabi och Isabel självmant sina pass från garderoben i deras sovrum. Då Yaser Al-Janabi fick reda på att polisen hade hittat ett flertal skyddsvästar i källarförrådet sa han *"ska ni ta mina skyddsvästar"*. Efter att Yaser Al-Janabi och Isabelle flyttats till sovrummet genomsökte hon själv vardagsrummet och hittade en pistol under en soffdyna. Vapnet var lätt att hitta och låg så till att det kunde tas fram på någon sekund. Eftersom pistolen hade ett plastigt utseende, och såg ut som en leksakspistol, frågade hon Yaser Al-Janabi om han hade en soft air gun. Han svarade då *"ja"* och skrattade. Då hon följde upp med att fråga *"eller är den riktig"* svarade Yaser Al-Janabi *"ja"* även på denna fråga. Yaser Al-Janabi sade också *"jo den är riktig"*. Hon tyckte att Yaser Al-Janabi betedde sig märkligt som skrattade då han bekräftade att han hade ett riktigt vapen samtidigt som hans flickvän snart skulle föda barn. Yaser Al-Janabi verkade verkligen inte förvånad över att polisen hade hittat ett vapen i lägenheten. Efter att ha tittat närmare på pistolen tyckte hon att den såg riktig ut. Hon fick också detta bekräftat efter att ha skickat bilder på vapnet till kolleger. Vid genomsökningen av lägenheten hittade en kollega ett pistolhölster. Hölstret var mjukt och passade enligt hennes uppfattning till den pistol

som hittades i soffan och passade även till vilken annan pistol som helst, t.ex. hennes egen pistol. Yaser Al-Janabi uppgav att det var han själv, hans fru och hans mamma som bodde i lägenheten. Han berättade att det var moderns lägenhet och att de hade fått hennes tillstånd att bo i lägenheten. Yaser Al-Janabi ville inte att de skulle gå in i mammans rum som han också pekade ut. Det var uppenbart att Yaser Al-Janabi och Isabelle bodde i lägenheten. Isabelle skulle föda barn inom kort och det fanns en bebisäng och en massa bebiskläder i lägenheten, bl.a. i sovrummet och vardagsrummet. Det var uppenbart att lägenheten var förberedd för ett litet barn. Alla manskädrarna i lägenheten fanns i garderoben i Yaser Al-Janabis och Isabelles sovrum. I badrummet fanns tre tandborstar som såg oanvända ut. I övrigt fanns det en massa kvinnoprodukter i badrummet och det var uppenbart att det även bodde en äldre kvinna i lägenheten. Det fanns inte något som talade för att det bodde andra än de personer som Yaser Al-Janabi uppgett i lägenheten. I samband med husrannsakan svarade Yaser Al-Janabi på frågor men han lämnade också uppgifter spontant.

Erik Ström har uppgett bl.a. följande. Han arbetar som spanare och befann sig vid aktuellt tillfälle på Kvarnhagsgatan. Han reagerade på en yngre mans beteende och såg att mannen fick nycklar nedslängda till sig av Yaser Al-Janabi. Efter att ha fått nycklarna gick mannen in i porten och det dröjde cirka en timme innan denne kom ut igen. Mannen hade inte någon ryggsäck eller väska, och bar inte något synligt med sig, till eller från lägenheten. Då mannen kom ut från porten tittade mannen sig omkring innan han började springa från platsen. Mannens agerande väckte hans intresse och han meddelade sina kollegor. Hans kollegor stoppade sedan det fordon som mannen då satt i. Därefter meddelades ett beslut om husrannsakan och han deltog i denna genom att söka igenom lägenhetens källarförråd. Han tog sig in i källarförrådet med hjälp av en nyckel som satt på Yaser Al-Janabis flickväns nyckelknippa. Hon bekräftade också att det var hennes nyckelknippa. Han prövade också en nyckel som satt på Yaser Al-Janabis nyckelknippa och även den nyckeln passade till källarförrådet trots att Yaser Al-Janabi uppgav att den inte gjorde det.

Yaser Al-Janabi bekräftade att det var hans nyckelknippa. I källarförrådet fanns ett flertal skyddsvästar och ett flertal skyddsplattor till skyddsvästar. Efter att ha sökt igenom källarförrådet återvände han till lägenheten och Yaser Al-Janabi nämnde då att det inte var olagligt att ha skyddsvästar.

John Ottosson har uppgett bl.a. följande. Han arbetar med ballistik hos Totalförsvarets forskningsinstitut. Aktuellt vapen är ett farligt vapen och den lägre uppmätta anslagsenergin om 137 joule påverkar inte bedömningen av vapnet. Det är inte något gränsfall utan fråga om en fullt fungerande pistol som kan orsaka skador. Den lägre anslagsenergin för pistolen har betydelse vid långa skjutavstånd men har inte någon praktisk betydelse vid sådana skjutavstånd som pistoler normalt används för. En riktlinje för praktiskt skjutavstånd för pistoler är cirka 7 meter men det går naturligtvis att träffa mål på längre avstånd än så. Hastighetsförlusten på en kula är begränsad. Som en jämförelse har en viss tillverkare uppgett att en kula som skjuts ut med hastigheten 275 m/s förlorar hastigheten med cirka 20 m/s efter 50 meter. Han har inte gjort några beräkningar för detta vapen eftersom det inte är fråga om något gränsfall. Aktuellt vapen är livsfarligt på överblickbara avstånd. Hålspetsammunition ger upphov till en större anslagsyta och orsakar en större skada under den väg den passerar i ett träffat objekt. En helmantlad ger upphov till en mindre träffyta och orsakar mindre skada eftersom den inte vidgar sig vid anslag.

DOMSKÄL

Vad krävs för en fällande dom?

För en fällande dom i brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram i målet finner det ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till vad som har lagts honom eller henne till last. Beviskravet i brottmål ställer krav på att andra alternativa händelseförlopp än det av åklagaren påstådda i praktiken kan anses uteslutna, dvs. att de är omöjliga eller så osannolika att de inte

förtjänar avseende. Om inte annat anges krävs att den tilltalade har begått den aktuella gärningen med uppsåt.

Yaser Al-Janabi ska dömas för den åtalade gärningen

Tingsrättens prövning

I samband med polisens husrannsakan påträffades en halvautomatisk pistol med kalibern 7,65 laddad med fyra patroner i den lägenhet där Yaser Al-Janabi och hans flickvän befann sig. Vapnet och ammunitionen kräver tillstånd enligt vapenlagen (1996:67). Yaser Al-Janabi har förnekat gärningen. Fråga är om Yaser Al-Janabi kan knytas till det påträffade vapnet med tillhörande ammunition och dömas för den åtalade gärningen.

Bevisning om Yaser Al-Janabis uttalanden i samband med händelsen får beaktas

I samband med att vapnet påträffades lämnade Yaser Al-Janabi vissa uppgifter till närvarande poliser. Yaser Al-Janabi har invänt mot att bevisning om vad han uppgav i samband med händelsen ska få återopas och läggas till grund för tingsrättens bedömning. Som skäl för detta har han uppgett att uppgiftslämnandet inte skett i enlighet med de krav som gäller för förhör enligt rättegångsbalken och strider mot den rätt till rättvis rättegång som följer av Europakonventionen.

Enligt 35 kap. 1 § rättegångsbalken ska rätten avgöra vad som är bevisat i målet efter en samvetsgrann prövning av allt som förekommit. Utgångspunkten är att det råder fri bevisföring och fri bevisprövning. Huvudregeln i svensk rätt är att parterna kan återopa relevant bevisning även om den inte har tillkommit i föreskriven ordning eller bevisets ursprung är oklart, jfr NJA 2011 s. 638 p. 18. I vad mån åtkomsten eller bevisets ursprung ska tillmätas någon betydelse är ett förhållande som domstolen har att beakta inom ramen för sin fria bevisprövning och gäller följaktligen inte frågan om beviset ska tillåtas eller ej. Prövningen bör i stället inriktas på frågan om den genomförda åtgärden i något avseende påverkar bedömningen i brottmålet, jfr NJA 2011 s. 638 p. 15. Ytterst ankommer det på

domstolen att beakta att den tilltalades rätt till en rättvis rättegång enligt 6 § Europakonventionen.

I rätten till en rättvis rättegång ligger att en misstänkt inte behöver uttala sig eller lämna information som är belastande för honom eller henne. Detta har ansetts vara ett centralt inslag i en rättvis rättegång och tjäna syftet att skydda den som anklagas för brott för otillbörliga påtryckningar från myndigheternas sida.

Av central betydelse är dock att bedömningen enligt artikel 6 ska omfatta förfarandet som helhet snarare än enskilda inslag i bevisföringen. Enligt Högsta domstolen framgår av Europadomstolens praxis att frågan om vilken utredning som får läggas fram för en nationell domstol är en angelägenhet för den nationella rättsordningen och att det kan vara legitimt att åberopa sådan utredning som skaffats fram på ett sätt som inte är förenlig med konventionen, jfr NJA 2011 s. 638 p. 16 och 17.

I samband med husrannsakan lämnade Yaser Al-Janabi ett flertal uppgifter till polisen. Det finns inte skäl att ifrågasätta Eva Söderströms uppgifter om att uppgiftslämnandet skedde både spontant och med anledning av frågor från polisen. Mot bakgrund av de uppgifter som Eva Söderström har lämnat står det enligt tingsrätten klart att polisens frågor främst avsåg att klarlägga om det var fråga om ett riktigt vapen som polisen hittade. Ett sådant frågeställande är högst naturligt med hänsyn till de säkerhets- och hanteringskrav som gäller vid handhavande av vapen och de ingripandeåtgärder som ett riktigt vapen föranleder.

Tingsrätten anser inte att förhållandena är sådana att det strider mot rättegångsbalkens regler att beakta bevisning angående Yaser Al-Janabi uppgiftslämnande i samband med husrannsakan då vapnet anträffades. Ett beaktande av hans uppgifter strider enligt tingsrätten inte heller mot Europakonventionens regler om rätten till en rättvis rättegång. Yaser Al-Janabis uppgiftslämnande vid påträffandet av vapnet

är inte den enda bevisningen. Yaser Al-Janabi har också haft goda möjligheter att ifrågasätta bevisningen, anlägga synpunkter på bevisningens värde och hållbarhet samt föra motbevisning.

Yaser Al-Janabis uppgifter ger stöd för den åtalade gärningen

Det finns allmänt skäl att bedöma uppgifter som en tilltalad lämnat under förundersökningen med försiktighet. Uppgifterna kan till exempel ha missuppfattats eller blivit missvisande av flera skäl. Förhör eller samtal med en tilltalad under förundersökningen sker inte heller med samma rättssäkerhetsgarantier som gäller vid förhör inför en domstol och i parternas närvaro, jfr NJA 2015 s. 702 p. 25.

Eva Söderström har uppgett att Yaser Al-Janabi, då han konfronterades med vapenfyndet, först svarade ja på hennes fråga om det var en soft air gun, sedan svarade ja på hennes följdfråga om det var fråga en riktig pistol och också bekräftade att det var en riktig pistol genom att uttala "*jo den är riktig*". Det finns inte anledning att ifrågasätta Eva Söderströms uppgifter om vad Yaser Al-Janabi uttalade. Med hänsyn till att uppgifterna lämnades i omedelbar anslutning till vapenfyndet, och uppgifternas enkla och entydiga karaktär, finns det enligt tingsrätten inte utrymme för missförstånd eller missuppfattning om vad Yaser Al-Janabi avsåg med sina uttalanden. Vad som framkommit talar med styrka för att Yaser Al-Janabi kan kopplas till aktuellt vapen. Även de uppgifter som Eva Söderström har lämnat om Yaser Al-Janabis likgiltiga reaktion då han konfronterades med vapnet talar för en sådan koppling.

Även andra omständigheter ger stöd för den åtalade gärningen

Det finns utöver Yaser Al-Janabis tydliga uttalanden avseenden vapnet även andra omständigheter som talar för att Yaser Al-Janabi kan kopplas till aktuellt vapen.

Vapnet påträffades i den lägenhet där Yaser Al-Janabi och höggravida flickvän befann sig. Eva Söderström har lämnat uppgifter som talar för att de båda bodde

stadigvarande i lägenheten i samband med händelsen. Hon har bland annat berättat att det fanns bebiskläder utspridda på flera platser i lägenheten, att det saknades spår av främmande personer i lägenheten och att både Yaser Al-Janabi och hans fru hämtade sina pass från garderoben i ett av sovrummen. Vidare har Eva Söderström uppgett att Yaser Al-Janabi i samband med händelsen själv nämnde att det var han själv, hans flickvän och hans mamma som bodde i lägenheten. Vad som framkommit talar för att vapnet kan kopplas till Yaser Al-Janabi och att det är högst osannolikt att någon utomstående person kan ha placerat vapnet i lägenheten utan att Yaser Al-Janabi visste om detta.

I samband med husrannsakan påträffade polisen ett vapenhölster i lägenheten. Det finns inte skäl att ifrågasätta Eva Söderströms uppgifter om att det var ett ordinärt hölster som passade till det påträffade vapnet och också passade till vilken pistol som helst. Med beaktade av det begränsat antal personer som disponerade lägenheten talar även fyndet av vapenhölstret för att pistolen kan kopplas till Yaser Al-Janabi.

Även fynden av skyddsvästar och skyddsplattor i källarförrådet, till vilket Yaser Al-Janabi enligt Erik Ström hade nycklar, talar i viss mån för att Yaser Al-Janabi kan kopplas till vapnet. Det finns inte anledning att ifrågasätta Eva Söderströms och Erik Ströms uppgifter om att Yaser Al-Janabi i samband med händelsen uttalade att de skyddsvästar m.m. som påträffades i källarförrådet tillhörde honom.

Sammanfattande bedömning

Vid en sammantagen bedömning av samtliga omständigheter anser tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att Yaser Al-Janabi har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Det är med andra ord praktiskt taget uteslutet att det kan förhålla sig på något annat sätt.

Gärningen ska rubriceras som grovt vapenbrott

Enligt 9 kap. 1 § första stycket vapenlagen (1996:67) döms den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet för *vapenbrott* till fängelse i högst tre år.

Om ett vapenbrott är grovt döms enligt 9 kap. 1 a § vapenlagen (1996:67) för *grovt vapenbrott* till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,
2. vapnet har varit av särskild farlig beskaffenhet,
3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, eller
4. gärningen annars varit av särskild farlig art.

Om ett vapenbrott är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

Den fjärde punkten i 9 kap. 1 a § första stycket vapenlagen (1996:67) tillkom år 2014. Enligt förarbetsuttalanden var avsikten att betona att även andra omständigheter än de som anges i övriga punkter kan vara av betydelse vid bedömningen av om brottet är grovt. Ändringarna syftade till att betona att gärningens farlighet är central vid bedömningen i rubriceringsfrågan, jfr prop. 2013/2014:226 s. 47. Domstolen ska göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet, jfr prop. 2013/14:226 s. 39.

År 2014 skärptes också straffen för vapenbrott. Bakgrunden till straffskärpningen var att det fanns tecken på att personer som tillhör kriminella gäng hade tillgång till

skjutvapen i större utsträckning än tidigare och att benägenheten att använda vapen ökat, jfr prop. 2013/14:226 s. 33 f.

Efter 2014 har antalet anmälda vapenbrott ökat och det har också skett en ökning av antalet fall av dödligt våld där skjutvapen använts inom ramen för kriminella konflikter, jfr. prop. 2017/18:26 s. 11 f. Med anledning av den skärpta synen på vapenbrott, och den allmänt skärpta synen på våldsbrott och andra avsiktliga angrepp på enskildas fysiska integritet, höjdes den 1 januari 2018 straffminimum för grovt vapenbrott till två års fängelse. Även andra justeringar gjordes av straffskalorna avseende vapenbrott.

Det är i målet fråga om en halvautomatisk tårgas-/signalpistol som modifierats till ett skarpt skjutvapen i kaliber 7,65 Browning. Då pistolen påträffades var den laddad med fyra skarpa patroner. Två av patronerna var av typen hålspetsammunition. Genom John Ottossons uppgifter är det utrett att hålspetsammunition vidgar sig vid anslag och orsakar större skada vid genomträngning. Både pistolen och tillhörande ammunition omfattas av tillståndsplikt enligt vapenlagen och vapnet har vid provskjutning fungerat utan anmärkning. Pistolen kan lätt döljas och saknar helt legalt användningsområde. Tingsrätten bedömer att aktuellt vapen med aktuell ammunition är av särskild farlig beskaffenhet, jfr RH 2014:56.

Genom bl.a. Eva Söderströms uppgifter är det utrett vapnet förvarades mycket lättillgängligt under en soffdyna i lägenhetens vardagsrum. I lägenheten påträffades också ett hölster avsett för dold vapenförvaring. Det finns enligt tingsrätten inte skäl att ifrågasätta Eva Söderströms uppgifter om att det påträffade hölstret passar alla typer av normala pistoler. I ett till lägenheten tillhörande förråd påträffades också ett flertal skyddsvästar och s.k. skyddsplattor. Omständigheterna är enligt tingsrätten sådana att det fanns anledning att befara att det påträffade vapnet skulle komma till brottslig användning. Sammantaget anser tingsrätten att gärningen har varit av särskilt farlig art.

Anslagsenergin för en kula kaliber 7,65 Browning utskjuten med pistolen har uppmätts till 137 joule. Det uppmätta värdet är något lägre än det värde på 211 joule som uppmätts för en kula 7,65 Browning utskjuten med en standardpistol. Värdet är också lägre än det värde på 493 joule som uppmätts för polisens tjänstevapen i kaliber 9x19 med tjänsteammunition. John Ottosson har lämnat uppgifter om bl.a. aktuellt vapen och dess farlighet på sådana avstånd som pistoler normalt används för. Han har varit tydlig med att det är fråga om ett livsfarligt vapen och att vapnet med uppmätt anslagsenergi inte utgör något gränsfall. Tingsrätten anser inte att det finns skäl att ifrågasätta John Ottossons uppgifter angående vapnets farlighet och anser inte att den något lägre uppmätta anslagsenergin mildrar bedömningen av vapenbrottet.

Tingsrätten anser sammanfattningsvis att gärningen ska rubriceras som ett grovt vapenbrott.

Vilken påföljd ska Yaser Al-Janabi få?

Yaser Al-Janabi, 25 år, förekommer under två avsnitt i belastningsregistret. Med hänsyn till den tid som har gått sedan tidigare domar från 2013 och 2015 saknar den tidigare brottsligheten betydelse för detta mål.

Av yttrande enligt lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. framgår bl.a. följande. Yaser Al-Janabi lever under oklara förhållanden vad gäller boende, sysselsättning, ekonomi och umgänge. Frivården anser att risken för framtida kriminalitet är förhöjd vid en fällande dom med beaktande av brottets art och tidigare domar samt bedömer att det finns ett övervakningsbehov. Då Yaser Al-Janabi nekar till brott och inte anser sig vara i behov av några stödinriktade insatser anser frivården att det saknas förutsättningar för en skyddstillsynspåföljd. Frivården bedömer att det är tveksamt om Yaser Al-Janabi uppfyller kriterierna för samhällstjänst.

Yaser Al-Janabi döms för grovt vapenbrott. Vapenbrott är brott av sådan art att det råder en stark presumtion för fängelse som påföljd. Grovt vapenbrott har efter lagändringen den 1 januari 2018 ett minimistraff på två år. Tingsrätten anser inte att förhållandena är sådana att det finns skäl att åsätta gärningen ett högre straffvärde än minimistraffet två år. Med hänsyn till gärningens art och straffvärde saknas förutsättningar att döma till annan påföljd än fängelse. Fängelsestraffets längd ska bestämmas till två år.

Yaser Al-Janabi ska kvarbli i häkte

Kollusionsfaran är enligt tingsrätten inte längre så påtaglig att Yaser Al-Janabi av det skälet ska vara häktad och föremål för restriktioner. För grovt vapenbrott är dock inte föreskrivet lindrigare straff än två år och det är inte uppenbart att det saknas risk för fortsatt brottslighet. Eftersom det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas ska Yaser Al-Janabi vara fortsatt häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Den egendom som beslagtagits ska förverkas

Åklagaren yrkanden om att i beslag tagen pistol med tillhörande ammunition, samt i beslag tagna skyddsvästar och skyddsplattor, ska förverkas från Yaser Al-Janabi är lagligen grundade. Yrkandena ska därför bifallas.

Övriga frågor

Försvararens ersättningsyrkande är skäligt med beaktande av målets karaktär och omfattning. Han ska därför tillerkännas begärd ersättning. Med hänsyn till Yaser Al-Janabis ekonomiska förhållanden, och längden på utdömt fängelsestraff, ska staten svara för försvararkostnaden.

SOLNA TINGSRÄTT

DOM
2020-03-31

B 1575-20

Avdelning 4

Eftersom det finns fängelse i straffskalan för den gärning som Yaser Al-Janabi döms för ska han åläggas att betala avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ges in till tingsrätten senast den 21 april 2020.

Ulf Wredlert

I avgörandet har deltagit rådmannen Ulf Wredlert samt nämndemännen Stefan Ennerfelt, Nevin Kamilagaoglu och Mats Örbrink. Tingsrätten är enig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19940903-3330	Datum för dom/beslut 2020-03-31
Efternamn Al-Janabi	Förnamn YASER Mohamed Shaheed

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-02-18	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress

Box 1356
171 26 Solna

Besöksadress

Sundbybergsvägen 5

Telefon

08-561 658 40

Telefax

E-post: solnatingsratt.avd4@dom.se
www.solnatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:30

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19940903-3330	Datum för dom/beslut 2022-12-12
Efternamn Al-Janabi	Förnamn YASER Mohamed Shaheed

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-02-18	2020-06-17
------------	------------

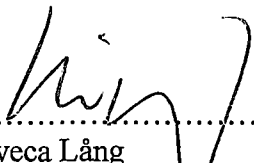
Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Viveca Lång

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rätts-tillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstadomstolen.se